

НІКОНІМИ ЯК ОСОБЛИВА КАТЕГОРІЯ ІНТЕРНЕТ-ДИСКУРСУ

С. О. ШЕСТАКОВА, кандидат філологічних наук, доцент,

Сумський національний аграрний університет

E-mail: sshestakova1@ukr.net

ORCID: 0000-0003-4640-0379

Анотація. У статті досліджується нова і специфічна група власних назв інтернет-дискурсу – ніконіми. Акцентується увага на зміні вектору спілкування: з «людина-людина» на «людина-комп'ютер-людина». Аналізуються пропонувані терміни на позначення користувачів інтернет-мережі: «епістулонім», «ніконім», «нік», «нікнейм», «мережеве ім'я», «віртуальна власна назва», «комп'ютерне ім'я», «псевдопрізвисько», «віртуальне ім'я», «інтенет-псевдонім». Обґрунтовується можливість вживання терміна «ніконім» для найменування адрес електронних поштових скриньок. Аналізуються основні моделі ніконімів. Доводиться, що найбільш поширеними є моделі створені за схемою: ім'я + прізвище (24%), ім'я + прізвище + цифри (26%), прізвище+ ім'я + цифри в різних комбінаціях (20%). Стверджується, що загалом найменувань, пов'язаних із реальним антропонімом, майже 80%. Чітко регламентовані вимоги щодо створення ніконімів відсутні, проте рекомендується створювати ніконім з урахуванням аудиторії, для спілкування з якою буде використовуватися скринька. При цьому поряд із буквеними символами можуть з'являтися і небуквені: цифри та різноманітні спеціальні символи замість літер. Основними функціями ніконімів – найменувань адрес електронних поштових скриньок визнаються ідентифікаційна та диференціальна.

Ключові слова: ніконім, нікнейм, віртуальний дискурс, власна назва, самопрезентація, віртуальне спілкування

Актуальність. Унаслідок стрімкого розвитку комп'ютерних технологій, що відбувся наприкінці ХХ століття, значна частина комунікації людей усього світу виявилася опосередкованою електронними засобами, зокрема мережею Інтернет, який став одним із найбільш поширених та ефективних засобів спілкування. Не можна не погодитися з О. В. Лутовиною, яка зазначає, що «інтернет – це світ, який не знає державних кордонів, у якому швидкість проходження інформації визначається не географічною віддаленістю об'єктів один від одного, а з'єднаннями мереж, це спосіб швидкого одержання будь-якої інформації, можливість спілкування мільйонів людей у різних частинах планети, незалежно від їх соціального статусу та виду занять» [1, с.79].

Треба зазначити, що питання, які стосуються сутності та особливостей обміну інформацією, завжди визнавалися наукою актуальними і важливими. Даний феномен викликає інтерес і сьогодні, особливо у зв'язку з помітною зміною вектору дослідження: з вивчення взаємодії в системі «людина – людина» на розгляд іншої моделі спілкування «людина – комп'ютер – людина».

Якісно нова, комп'ютерно-опосередкована комунікація як важливий напрям людської діяльності привертає увагу дослідників різних галузей, у тому числі й лінгвістів. Саме спілкування в мережі Інтернет через свої особливості потребує в першу чергу ідентифікації учасника – створення найменування. Вибір власної назви у віртуальному середовищі є найважливішим аспектом презентації особи,

оскільки, на думку В. І. Супруна, «вся інформація у мережі інтернет будується на ономастичній осі. Власними іменами рясніють усі тексти, іменами є назви частин і одиниць, які функціонують всередині мережі» [2, с.55]. Найбільш актуальними на сьогодні є питання представлення користувача в мережі Інтернет, оскільки через ім'я ще на докомунікативному рівні здійснюється сприйняття віртуальної особистості реципієнтом. Наявність значної кількості комп'ютерних імен вимагає їх детального вивчення з метою з'ясування їх семантики та продуктивних моделей творення і функціонування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню різних класів імен віртуального дискурсу присвятили свої роботи Т. В. Анікіна, О. І. Голованова, М. В. Голомідова, М. Ю. Карпенко О. В. Лутовинова, О. А. Соков, О. В. Суперанська, В. І. Супрун, М. М. Торчинський та інші. Проте, незважаючи на наявність ґрунтовних досліджень, ця категорія найменувань потребує глибокого і всебічного вивчення.

Метою статті є визначення найпоширеніших функціональних моделей сучасних українських ніконімів.

Результати. Зрозуміло, що інтенсивний розвиток Інтернету і залучення все більшої кількості людей до віртуальної комунікації зумовлюють появу нових форм і методів комп'ютерного спілкування, а це, у свою чергу, не може не відобразитися в мові. Кожен учасник спілкування зобов'язаний вибрати собі унікальне мережеве ім'я, яке презентує користувача у віртуальному світі, виокремлює його серед інших, підкреслює особистісні риси і створює певний образ.

З огляду на той факт, що сьогодні в мережі Інтернет зареєстровано понад 1 млрд. користувачів, доречно передбачити наявність понад 1 млрд. комп'ютерних імен, а значить, можна говорити про наявність особливого Інтернет-дискурсу, а відповідно й притаманного йому Інтернет-ономастикону. До останнього, за даними досліджень у галузі ономастики [3, с. 141], входить такий клас імен як комп'ютероніми – власні назви об'єктів комп'ютерного буття, що розподіляється на: файлоніми – назви файлів, софтоніми – назви програм, виртуалміфоніми – назви об'єктів віртуального світу комп'ютерної гри та інтернетоніми – назви інтернетівських об'єктів (які включають в себе сайтоніми – назви сайтів, **ніконіми** – **онлайн-псевдоніми користувачів та епістулоніми** – **адреси електронних поштових скриньок** (виділення наше – С.Ш.).

Щодо найменувань користувачів тих чи інших Інтернет-ресурсів, зокрема й початків адрес їх електронних поштових скриньок, то в різних джерелах знаходимо терміни «епістулонім», «ніконім», «нік», «нікнейм», «мережеве ім'я», «віртуальна власна назва», «комп'ютерне ім'я», «юзернік» тощо.

Так, М. Ю. Карпенко, наслідуючи М. М. Торчинського, пропонує для найменувань адрес електронних поштових скриньок використовувати термін «епістулонім». Проте, згідно з даними Словника української мови, епістола – це жанр літератури XVIII – початку XIX ст. – **послання** у формі листа; заст., жарт. лист. З огляду на це, вважаємо не зовсім доречним застосовувати термін «епістулонім» для позначення досліджуваної групи назв. До того ж, треба зазначити, що й милозвучність згаданого терміна також викликає сумніви.

Т. В. Анікіна в різних роботах пропонувала відмінні терміни для позначення учасників віртуального спілкування: «ніконім», «комп'ютерне ім'я», «псевдопрізвисько», «віртуальне ім'я», «інтенет-псевдонім». Незважаючи на те, що найбільш точно відображає сутність поняття термін «інтенет-псевдонім», вживання його вважаємо не зовсім доцільним. Значна частина мережевих найменувань являють собою реальні прізвища та імена користувачів, особливо якщо вони використовуються для ділового спілкування. Звичайно, їх використання

пов'язано з проблемою унікальності – є багато однакових прізвищ та імен. Вихід із цієї ситуації учасники комунікації знаходять у поєднанні прізвищ та імен із цифровими даними (дата народження, номер автомобіля тощо), розділяють їх крапкою або дефісом, використовують спеціальні символи: vlad.danchenko.98@ukr.net [4].

Є. О. Сазонова застосовує термін «нетнейм» (від англ. *net* - мережа, *name* – ім'я). На думку дослідниці, це слово (власна або загальна назва) або словосполучення (іноді – речення), яке використовує віртуальна мовна особистість під час інтернет-спілкування для саморепрезентації та самопозиціонування. Нетнейм – один з різновидів найменувань користувачів певних інтернет-жанрів. Уведення нового терміна необхідно для того, щоб розкрити та уточнити зміст цього поняття. При цьому дослідниця не зовсім коректним із лінгвістичного погляду вважає вживання поняття *нікнейм*, аргументуючи це тим, що ще до появи Інтернету слово "нікнейм" використовували як синонім до лексичної одиниці "кличка, прізвисько", а з поширенням Усесвітньої павутини – як вигадане ім'я, яким називають себе користувачі Глобальної мережі [5, с.401].

Частотним у науковій літературі є термін «нікнейм» (нік; англ. *nickname* – первинно кличка, прізвисько, від середньоанглійського *an eke name* – «інше ім'я», також мережеве ім'я – псевдонім, який використовується в Інтернеті, зазвичай у місцях спілкування (блогах, форумах, чатах). При цьому термін «нікнейм» використовується для самоідентифікації учасників спілкування, це також початок назви адреси електронної поштової скриньки (типу *nickname@адреса-сайту.ru*), ім'я для входу чи псевдонім на форумі, у чаті й будь-якому сервісі, у якому необхідно представитися [6].

Українська дослідниця Г. В. Ходоренко у своїх роботах застосовує термін «ніконім», який, на її думку, об'єднує такі одиниці, як нік, логін, пароль, репрезентовані словами або синтаксичними конструкціями. «Цю одиницю ми називаємо іменем користувача (ІК), або ніконімом. Ніконім – це вигадане ім'я, ім'я-прізвисько (від англійського слова *nick* – прізвисько), прийняте користувачем Інтернету для організації роботи в мережі й участі в Інтернет-комунікації» [7, с.4].

Ми частково підтримуємо думку Г. В. Ходоренко і вважаємо найбільш доцільним для найменувань користувачів інтернет-мережі термін «ніконім», утворений із двох коренів: англ. *nick* і др.-грец. *ὄνομα* за традиційною для ономастики моделлю (антропонім, топонім, ергонім, прагмонім тощо). Під цим терміном пропонуємо розуміти як віртуальні імена користувачів мережі, необхідні для реєстрації і подальшого функціонування в системі, так і початки назв адрес електронних поштових скриньок, які, за нашими спостереженнями, досить часто збігаються.

Проте, незважаючи на належність ніконімів до ономастичного простору, це досить специфічний клас власних назв. Як відомо, однією з основних функцій будь-яких онімів є ідентифікаційна. Це підтверджують погляди відомих мовознавців. Зокрема, С. Я. Єрмоленко, С. П. Бирик визначають власну назву як іменник, що означає одиничний предмет із ряду однорідних [8, с.33]. О. С. Ахманова у «Словнику лінгвістичних термінів» наголошує, що власна назва – це слово чи словосполучення, специфічним призначенням якого є позначення індивідуальних предметів безвідносно до їх ознак [9, с.175].

У ніконімів ця функція презентована особливо яскраво. Наявність подібного ідентифікатора необхідна не тільки для встановлення контакту і комунікації, а і є обов'язковою умовою для реєстрації на тому чи іншому сервісі (електронна пошта,

соціальні мережі, чати тощо). Не можемо не погодитися щодо цього з думкою О. В. Бусуриної та Н. В. Чуйкіної, які стверджують, що виникнення автономізації має імперативний характер. Бажаючи бути активним учасником процесу віртуальної комунікації, людина зобов'язана зареєструватися на певному ресурсі, а першим і необхідним кроком такої реєстрації є заповнення поля імені користувача [10, с.173]. Без реєстрації на інтернет-ресурсах комунікант може бути лише пасивним учасником спілкування: знайомитися з наявними в мережі матеріалами без можливості участі в коментуванні, розміщенні своїх матеріалів тощо.

Ще одна з особливостей природи комп'ютерного імені полягає в тому, що під час необхідної автономізації номінатор є одночасно й номінатом. Це означає, що номінатор здійснює самоідентифікацію. При цьому здебільшого під час вибору імені для віртуального простору особистість намагається прямо себе презентувати, використовуючи реальні імена або акти, пов'язані з біографією. Проте користувач може й творчо підійти до створення ніконіма, що виявляється як у значенні оніма, так і у його графічному оформленні.

Аналіз фактичного матеріалу, зокрема назв адрес електронних поштових скриньок надав можливість виокремити такі моделі ніконімів:

1. Ім'я + прізвище (24%): igorpredchenko@gmail.com, ruslansnizhko@ukr.net, ruslana.trohimenko@ukr.net, oleg_chaikovsky@ukr.net, iuriy_kaliuznuyi@ukr.net, vita.tiptyuk@ukr.net, taisiiapopovych@gmail.com, katernyna.kolomiec@mail.ru.

2. Ім'я+прізвище+цифри (26%): lescha_voronin_96@ukr.net, vlad.danchenko.98@ukr.net, irina.hayhan32@gmail.com, zhenya_avdeev98@ukr.net, anton.trinozhko11@gmail.com, nadiabereza88@gmail.com, nataliahubskay789@gmail.com, yuliatkachenko175@gmail.com, karinachala0202@gmail.com.

3. Прізвище+ім'я + цифри (6%): boyko.artem86@gmail.com, zubkoyaroslav2017@gmail.com.

4. Прізвище+цифри (6%): sherstyuk961@yandex.ua, bozhenko0212@gmail.com, galkin20141994@gmail.com, kashuk55@gmail.com, khomenko8898@gmail.com, obukhovskaya77@ukr.net, Fedyna2797@gmail.com, parkhomenko1999@ukr.net, stadni4enko28@gmail.com.

5. Прізвище+ім'я (8%): herasymenko.maryna@ukr.net, misyurov.vitaliy@ukr.net, stepanchenkoLarisa@yandex.ua, avramenko.janna@gmail.com, selukvitaliy@gmail.com, avramenko.janna@gmail.com, kasyanenko.alyono4ka@yandex.ru.

6. Ім'я (повне або скорочене) + цифри (7%): oleg777928@gmail.com, alenka240994@gmail.com, Viktor661@ukr.net, vitaha359@gmail.com, sascha200030@gmail.com, georgiy12@gmail.com, romka88099@gmail.com, vladkaua37@gmail.com.

7. Ім'я + прізвище + по батькові (0,6 %): denispopovmaksimovich@gmail.com.

8. Аббревіатури, які є ініціалами (0,6%): kpv20001@gmail.com (попов косянтин викторович).

9. Ім'я + назва професії (0,6%): yaraslav.yurist@gmail.com.

10. Ім'я + цифри + прізвище (0,6%) : artem199606kristenko@gmail.com.

11. Апелятиви (12%): gamsumy@gmail.com, softonike@gmail.com, noone-boss@gmail.com, neotmirasego@ukr.net.

12. Номер телефону (0,8%): 0988489141@gmail.com, 0664689733@ukr.net, 380957549120@ukr.net.

13. Набір випадкових літер (0,5%): dnte2013@gmail.com.

Аналіз ніконімів – назв електронних поштових скриньок дозволив констатувати, що у 78 % випадків під час автономізації ніконім являє собою повне

або часткове дублювання антропоніма користувача, написане з урахуванням технічних особливостей ресурсу на латиниці. Під час опитування респондентів з метою виявлення мотивів номінації з'ясувалося, що респонденти мотивують вибір прямим зв'язком віртуального образу з самими собою. Крім того, оскільки система виключає можливість реєстрації абсолютно ідентичних імен, то користувачі використовують для створення ніконімів різні модифікації своїх імен (lesha_voronin_96). До того ж, скорочені форми імен репрезентують загальну тенденцію відходу від формального стилю спілкування в комп'ютерному дискурсі, а вибір неповної форми імені не просто «скорочує дистанцію» між учасниками комунікації, але й зумовлює позитивне сприйняття комп'ютерного імені та відповідно його власника.

Найбільш поширеними моделями створення ніконімів є моделі Ім'я + прізвище та Ім'я + прізвище + цифри (vlad.danchenko.98). Цифри можуть означати рік народження, важливу дату, вік, номер автомобіля, номер квартири тощо. Крім того, номінатор може використовувати такі знаки, як крапка, дефіс, суфікси, префікси.

До того ж, треба зазначити, що ім'я електронної пошти складається з двох частин: першу користувач створює особисто, а друга – це назва сервісу, на якому реєструється скринька. Чітко регламентовані вимоги щодо побудови ніконімів відсутні, проте дослідники рекомендують створювати ніконім з урахуванням аудиторії, для спілкування з якою буде використовуватися скринька. Для ділового спілкування рекомендовано використовувати ніконіми, створені за вказаними моделями. Ніконім neotmirasego@ukr.net навряд чи викличе довіру до власника поштової скриньки в діловому спілкуванні.

Поширена модель творення ніконімів – онімізація апелятива. Останні можуть позначати характеристику особи, стан, переконання: noone-boss@gmail.com.

Нечастотними є такі моделі, які являють собою номери телефонів.

Достатньо часто під час створення ніконіма використовується прийом мовної гри, який полягає в написанні слів разом. Це можна пояснити бажанням номінатора використовувати «традиційне» ім'я, яке являє собою одне слово. Проте якщо розкласти таке ім'я на частини, то виявляються цілі словосполучення: neotmirasego@ukr.net (не от мира сего). При цьому поряд з буквеними символами можуть з'являтися і небуквені: цифри та різноманітні спеціальні символи замість літер: kasyanenko.alyn04ka@yandex.ru

Висновки та перспективи. Таким чином, можна зробити висновок, що основними функціями ніконімів – найменувань адрес електронних поштових скриньок є ідентифікаційна та диференціальна. З огляду на це, більшість ніконімів є результатом індивідуальної самопрезентації. У понад 80% випадків ніконім являє собою повне або часткове дублювання реального антропоніма користувача, написане з урахуванням технічних вимог ресурсу.

Ураховуючи той факт, що створення ніконімів законодавчо не регламентується, можна стверджувати, що це достатньо непостійна категорія найменувань – ніконім можна змінити будь-коли за бажанням номінатора, оскільки він є продуктом індивідуальної та спрямованої словотворчості. До того ж, учасник спілкування може мати декілька ніконімів, зареєстрованих на різних ресурсах. Отже, ніконіми є новою і значною за кількістю групою власних назв інтернет-ономастикону, яка потребує ґрунтовного і різноаспектного дослідження.

Список використаних джерел

1. Лутовинова О. В. Цели участников виртуального дискурса. *Lingua mobilis*. 2012. № 6 (39). С.79-87. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/tseli-uchastnikov-virtualnogo-diskursa> (дата звернення 15.02.2018)
2. Супрун В.И. Развитие ономастического пространства Интернета. Ономастика Поволжья: материалы IX Междунар. конф. по ономастике Поволжья. Волгоград, 2004. С.53-59.
3. Карпенко м.ю. Словотвір англомовних сайтонімів. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Сер: Мовознавство. 1(27) 2017. С.141-146. URL: <http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/8362/1/Karpenko.pdf> (дата звернення 10.03.2018)
4. Аникина Т. В. Сопоставительное исследование виртуального антропонимикона англоязычных, русскоязычных и франкоязычных чатов: дис. ... канд. филол. наук: 10.02.20. Екатеринбург, 2011. 224 с. URL: <http://dspace.kpfu.ru/xmlui/bitstream/handle/net/107412/0-788416.pdf?sequence=1> (дата звернення 12.03.2018)
5. Сазонова Є.О. Нікнейміка як нова галузь сучасної антропоніміки. *Studia Linguistica*. Випуск 8/2014. С. 399-403. URL: <http://philology.knu.ua/files/library/stud-ling/stud-ling-8/65.pdf> (дата звернення 18.03.2018)
6. <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9D%D0%B8%D0%BA>
7. Ходоренко Г. В. Найменування осіб у російськомовній Інтернет-комунікації : структурний і семантичний аспекти : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.02 "Російська мова". Дніпропетровськ, 2006. 18 с. URL: <http://www.disslib.org/najmenuvannja-osib-u-rosiyskomovniy-internet-komunikatsiyi-strukturnyi-i.html> (дата звернення 12.03.2018)
8. Українська мова. Короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів / за ред.. С.Я.Єрмоленко. Київ: Либідь, 2001.
9. Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов. Москва: Сов. Энциклопедия, 1966. 608 с. URL: file:///C:/Documents%20and%20Settings/Admin/%D0%9C%D0%BE%D0%B8%20%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%8B/Downloads/linguistic_terms.pdf (дата звернення 19.03.2018)
10. Бусурина Е.В., Чуйкина Н.В. Компьютерная автономия: языковая личность и языковая игра (на материале виртуальных пространств России и Эстонии). Научно-технические ведомости СПбГПУ. Гуманитарные и общественные науки. Т.8. № 2. С.-Петербург, 2017. URL: <http://elib.spbstu.ru/dl/2/j17-421.pdf/download/j17-421.pdf> (дата звернення 20.03.2018)

References

1. Lutovinova, O. V. (2012) Tseli uchastnikov vlrtualnogo diskursa [The objectives of the participants in virtual discourse]. *Lingua mobilis*. No.6 (39), 79-87. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/tseli-uchastnikov-virtualnogo-diskursa>
2. Suprun, V. I. (2004) Razvitie onomasticheskogo prostranstva Interneta [Development of the onomastic space of the Internet]. *Onomastika Povolzhya: materialyi IX Mezhdunar. konf. po onomastike Povolzhya* (Onomastics of the Volga Region: materials of the IX Intern. Conf. on onomastics of the Volga region). Volgograd, 53-59.
3. Karpenko, M. Yu. (2017) Slootovir anglomovnih saytonimiv [Writing of English-

- speaking sites]. Naukovi zapiski Ternopilskogo natsionalnogo pedagogichnogo universitetu imeni Volodimira Hnatyuka. Ser: Movoznavstvo (Scientific notes of Ternopil National Pedagogical University named after Volodymyr Hnatyuk. Series: Linguistics). No.1(27), 141-146. URL: <http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/8362/1/Karpenko.pdf>
4. Anikina, T. V. (2011) Sopostavitelnoe issledovanie virtualnogo antroponimikona angloyazyichnyih, russkoyazyichnyih i frankoyazyichnyih chatov: dis. ... kand. filol. nauk: 10.02.20 [Comparative study of the virtual anthroponymicon of English-speaking, Russian-speaking and French-speaking chats: diss... of Candidate of Philology: 10.02.20]. Ekaterinburg, 224. URL: <http://dspace.kpfu.ru/xmlui/bitstream/handle/net/107412/0-788416.pdf?sequence=1>.
5. Sazonova, E. O. (2014) Nikneymika yak nova galuz suchasnoyi antroponimiki [Nicknames as a new branch of modern anthroponymy]. *Studia Linguistica*. Issue 8, 399-403. URL: <http://philology.knu.ua/files/library/stud-ling/stud-ling-8/65.pdf>
6. Vikipediya – svodnaya entsiklopediya [Wikipedia - encyclopedia]. URL: <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9D%D0%B8%D0%BA>
7. Hodorenko, G. V. (2006) Naymenuvannya osib u rosiyskomovniy Internet-komunikatsiyi : strukturniy i semantichniy aspekti : avtoref. dis. ... kand. filol. nauk : spets. 10.02.02 "Rosiyaska mova" [Names of persons in Russian-language Internet communication: structural and semantic aspects: abstract diss... of Candidate of Philology: 10.02.02 «Russian language»]. Dnipropetrovsk, 18. URL: <http://www.disslib.org/najmenuvannja-osib-u-rosiyskomovniy-internet-komunikatsiyi-strukturnyi-i.html>
8. Ukrayinska mova. Korotkiy tlumachniy slovník lingvistichnih terminiv (2001) [Ukrainian language. A brief glossary of linguistic terms] / Ed. by . S.Ya.Yermolenko. Kyiv: Libid.
9. Ahmanova, O. S.(1966) Slovar lingvisticheskikh terminov [Dictionary of linguistic terms]/ Moskva: Sov. Entsiklopediya. 608. URL: file:///C:/Documents%20and%20Settings/Admin/%D0%9C%D0%BE%D0%B8%20%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D1%82%D1%8B/Downloads/linguistic_terms.pdf (дата звернення 19.03.2018)
10. Busurina, E. V. & Chuykina, N. V. (2017) Kompyuternaya avtonominatsiya: yazyikovaya lichnost i yazyikovaya igra (na materiale virtualnyih prostranstv Rossii i Estonii) [Computer autonomy: language personality and language game (based on virtual spaces of Russia and Estonia)]. Nauchno-tehnicheskie vedomosti SPbGPU. Gumanitarnyye i obschestvennyie nauki (Scientific and technical lists of SPbSPU. Humanities and social sciences). Vol.8. No.2. S-Peterburg. URL: <http://elib.spbstu.ru/dl/2/j17-421.pdf/download/j17-421.pdf>

НИКОНИМЫ КАК ОСОБАЯ КАТЕГОРИЯ ИНТЕРНЕТ-ДИСКУРСА

С. О. Шестакова

Аннотация. В статье исследуется новая и специфическая группа имен интернет-дискурса - никонимы. Акцентируется внимание на изменении вектора общения: с «человек-человек» на «человек-компьютер-человек». Анализируются предлагаемые термины для обозначения пользователей интернет-сети «эпистулоним», «никоним», «ник», «никнейм», «сетевое имя», «виртуальное собственное имя», «компьютерное имя», «псевдоним», «виртуальное имя», «интернет-псевдоним». Обосновывается возможность

применения термина «никоним» для наименования адресов электронных почтовых ящиков. Анализируются основные модели ников.

Доказано, что наиболее распространенные модели созданы по схеме: имя + фамилия (24%), имя + фамилия + цифры (26%), фамилия + имя + цифры в разных комбинациях (20%). Утверждается, что в целом наименований, связанных с реальным антропонимом почти 80%.

Четко регламентированные требования к созданию ников отсутствуют, однако рекомендуется создавать ники с учетом аудитории, для общения с которой будет использоваться ящик. При этом наряду с буквенными символами могут появляться и небуквенные: цифры и различные специальные символы вместо букв. Основными функциями ников - наименований адресов электронных почтовых ящиков признаются идентификационная и дифференцирующая.

Ключевые слова: никоним, никнейм, виртуальный дискурс, собственное имя, самопрезентация, виртуальное общение

NICKONYM AS THE IMPORTANT CATEGORY OF INTERNET- DISCOURSE.

S. O. Shestakova

Abstract. In the article the author researches a new and specific group of proper names of internet-discourse – nickonyms. Attention is focused on the changes in vector of communication: from “man-man” into “man – computer”. The given terms are analyzed on noted users of the Net: “epistolonium”, “nickonym”, “nick”, “nickname”, “net name”, “virtual proper name”, “computer name”, “pseudo name”, “virtual name”, “internet pseudonym”. The possibility of using term “nickonym” is based for giving names to email boxes. The main models of nickonyms are analyzed. It is proved that the most widespread are the models having done by the scheme: name + surname (24%), name + surname + digits (26%), surname + name + digits in different combinations (20%). It is confirmed that the general names related to the real anthroponym is almost 80%. Digits can indicate year of birth, important date, car number, flat number, etc. Besides, nominator can use the following signs as dot, hyphen, suffixes, prefixes, etc. It is pointed that the name of email box is divided into two parts: the first one user makes himself, the second is the name of server on which this box is registered. Clearly regulated requirements as for the creating nickonyms are absent, though it is recommended to create nickonyms considering the audience to communicate with, where this email box will participate. For the business communication is recommended to use nickonyms which were created by the mentioned models. Herewith near with letters symbols can appear not-letters ones: digits and different special symbols instead letters. The main functions of nickonyms for giving names to email boxes are recognized the identification and differential. Looking over the most nickonyms are the results of an individual self-presentation.

Keywords: niconym, nickname, virtual discourse, own name, self-presentation, virtual communication

ЛИНГВОКУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКИЙ ПРЕДПЕРЕВОДЧЕСКИЙ АНАЛИЗ ТЕКСТА (на примере стихотворений А.К.Толстого)

О.И.ЯРМОЛОВИЧ, кандидат педагогических наук, доцент,
Одесский национальный университет им. И.И.Мечникова
E-mail: ok-yarm@rambler.ru
ORCID: 0000-0002-8273-7254

Аннотация. Актуальность статьи заключается в потребности человеческого общества в профессионально подготовленных переводчиках. Актуальность требований к переводчику, как участнику коммуникации находится в поле вновь сформированных экономических, социальных, политических изменений общества. Было определено, что профессионально подготовленным считается переводчик со сформированным лингвокультурологическим уровнем, используемым профессионально. В статье представлены результаты использования произведений художественной литературы, как рабочего материала для формирования лингвокультурологической базы при подготовке к процессу перевода. Автором рассматриваются этапы предпереводческого анализа, как обязательного начального этапа перевода. Как показано в статье, культурологический предпереводческий анализ начинается с изучения жизненного и творческого пути автора произведения, в данном исследовании А.К. Толстого. Нами была затронута проблема выявления современных успешных учебных форм при работе со стихами А.К.Толстого и текстами оригиналами стихов Дж.Г.Байрона и Г.Гейне. Было выявлено, что лингвокультурологический предпереводческий анализ реализует задачи формирования, обучения и информирования о языке и культуре, без которых не возможна подготовка качественных переводчиков. Так же был сделан вывод, что использование художественных произведений есть актуальным и эффективным материалом при работе, сориентированной на подготовку переводчиков.

Ключевые слова: перевод, переводчик, предпереводческий анализ, лингвокультурология, стихи, текст-оригинал, текст-перевод, художественная литература, конструкции текста

Актуальность данной работы находится в поле прохождения процесса перевода, который в настоящее время является общепризнанной необходимостью коммуникации. На протяжении последних десятилетий происходившие переселения, столкновения и смешение культур – вот одни из ярчайших событий, требующие международной коммуникации, т.е. диалога и перевода, как обязательной его составной части. Умение осуществлять перевод в условиях современной коммуникации есть подтверждением многосторонней подготовленности, включающей освоение результатов ряда наук. Развитие человечества сформировало новые вопросы: изучение культур различных народов и этносов, конфликтов культур, их лингвистические проявления. Изучение и решение актуально новых задач привело к формированию смежных научных направлений, например лингвокультурологии.